

NEDERLANDSCHE

STAATS-COURANT.

De prijs deser Courant met het Bijblad is
ƒ 36 in het jaar; die van de Courant alleen ƒ 20
en die van het Bijblad alleen ƒ 18.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den
regel bij iedere plaatsing, buiten de regelgelden
en briefposten.

VRIJDAG 25 NOVEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 14den dezer, n°. 14, is de heer *Petit*, kapitein-luitenant bij de Belgische marine, benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Bij Zijner Majesteits besluiten van den 22sten November 1859, n°. 56 en 57, zijn benoemd:

tot regterplaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Haarlem, mr. *J. Tielens Kruijthoff*, plaatsvervangend kantonregter te Haarlem en secretaris dier gemeente; en

tot kantonregter te Zwolle mr. *L. J. Rietberg*, thans kantonregter te Kampen.

Bij Zijner Majesteits besluiten van den 23sten November 1859, n°. 61 en 62, zijn benoemd:

tot raadsheer in het provinciaal gerechtshof in Zuidholland, mr. *P. A. Sander*, thans officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Dordrecht; en

tot regter in de arrondissements-regtbank te Zierikzee, jhr. mr. *C. de Jonge*, thans regterplaatsvervanger in die regtbank en advocaat aldaar, alamede secretaris dier gemeente.

Bij Koninklijk besluit van 23 November 1859, n°. 51, is aan den *W. R. A. Slicher*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der registratie en domeinen te Delft, behoudens aanspraak op pensioen.

Bij Koninklijk besluit van 23 November 1859, n°. 55, is benoemd tot ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijzen te Gouda c. a., de heer *G. Emaus de Micault*, thans ontvanger der directe belastingen en accijzen te Culemborg.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

Aan belanghebbenden wordt kennis gegeven, dat door den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, bij besluit, de dato 20 Augustus 1859, n°. 1a, krachtens magtiging des Konings, is verklaard, dat het eerste gedeelte van art. 3 van het Reglement voor het weduwen- en wezenfonds van burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch Indie (*Indisch Staatsblad* 1854, n°. 93), houdende bepaling: »dat zij, die vrijwillig 'slands dienst verlaten, zonder pensioen of onderstand, hunne deelgeregtigdheid aan dat fonds verliezen,» alleen van toepassing is op hen, die met of na 1° Januarij 1855 (tijdstip waarop gemeld reglement in werking is gekomen) in 'slands dienst getreden of deelgeregtigden aan het fonds geworden zijn.

Zij die voor 1° Januarij 1855 deelgeregtigden aan het weduwen- en wezenfonds van burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch Indie waren, doch sedert vrijwillig 'slands dienst hebben verlaten, zonder pensioen of onderstand, kunnen derhalve het facultatieve deelgenootschap aan dat fonds, behoudens de voldoening aan de verplichtingen, daarop gesteld bij het laatste gedeelte van art. 3 en bij de volgende artikelen van het reglement, erlangen, mits zich deswege, voor zooveel zij buiten Nederlandsch Indie zijn gevestigd, alsnog binnen den tijd van één jaar, gerekend van heden, verklarende.

Wijders kan, door of namens de weduwen en wezen van hen, die vóór 1° Januarij 1855 deelgeregtigden aan het weduwen- en wezenfonds van burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch Indie waren, doch met of na dat tijdstip vrijwillig 'slands dienst hebben verlaten, zonder pensioen of onderstand, en sedert zijn overleden, alsnog, met inachtneming der voorschriften van art. 51 van het reglement, aanvraag worden gedaan ter erlanging van bedeeling uit het fonds, behoudens de aanzuivering der nog verschuldigde bijdragen, overeenkomstig art. 28 van het reglement. Wanneer die aanvraag door of namens de belanghebbenden, welke buiten Nederlandsch Indie zijn gevestigd, geschiedt binnen den tijd van één jaar gerekend van heden, zal de bedeeling, overeenkomstig art. 55 van het reglement, aanvangen met den eersten dag der maand, volgende op die waarin de deelgeregtigde is overleden; terwijl, bijaldien de indiening later plaats heeft, de bedeeling eerst zal beginnen met den eersten dag der maand, waarin de aanvraag is gedaan.

's Gravenhage, den 18den November 1859.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien,
ROCHUSSEN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGLAND.

De *Morning Post* behelst in haar nummer van eergisteren een belangrijk hoortartikel betreffende den tegenwoordigen stand van het Italiaansche

vraagstuk. »De aandacht van ons gouvernement en inzonderheid van onzen minister van buitenlandsche zaken (zegt dat orgaan van lord Palmerston) is thans bestendig op de zaken van Italie gevestigd. Ons land heeft, zoo ver ons bekend is, nog geene formele uitnoodiging ontvangen om aan een congres deel te nemen; noch is zulk eene uitnoodiging te verwachten zoo lang geene bepaalde afspraak tusschen het Fransche en het Engelsche gouvernement is gemaakt betreffende die uitkomsten van het voorgenomen congres, welke de twee groote mogendheden van het Westen even zeer wenschen en tot verkrijging waarvan zij gezind zijn met zedelijke middelen zamen te werken. De handelwijze van ons tegenwoordig bewind van het oogenblik af, waarop het aanving invloed op dit Europeesche vraagstuk uit te oefenen, laat geen twijfel bestaan omtrent den toon dien het zal voeren, of den geest waarin het werkzaam zal zijn in de aanstaande raadsvergadering der Europeesche staten. Maar opdat zulk een toon zonder schade voor onze eigene eer en belangen kunne worden gevoerd, en opdat zulk een geest, naar zijne eigenaardige strekking, tot verzekering van Italie's onafhankelijkheid en tot bevestiging van den algemeenen vrede leidde, is het volstrekt noodig tot eene duidelijke en bepaalde afspraak aangaande doel en middelen te komen met die mogendheid welke, door oorlog te voeren en ook door vrede te maken, Italie's gesteldheid, meer dan ooit vroeger, tot eene zaak van het hoogste belang voor Europa gemaakt heeft.

»Op sommige punten moeten Engeland en Frankrijk het thans, dunkt ons, vrij wel eens zijn. De onbewimpelde en rondborstige verklaring van onzen minister van buitenlandsche zaken, dat Engeland tot gewelddadige herstelling van het gezag der Oostenrijksche aartshertogen de hand niet kan noch wil leenen, en het door Keizer Napoleon te Villafranca gemaakte beding, volgens hetwelk de terugroeping der aartshertogen door den volkswil moet geschieden, duiden beide aan, dat het onmogelijk is, het gezag te herstellen van souverainen, welke door hunne onderdanen plegtig en in den constitutionelen vorm verklaard zijn alle aanspraak op gehoorzaamheid te hebben verbeurd. Het zou voorzeker even min eervol voor Napoleon III als welgevallig aan ons land zijn, indien de aartshertogen, wier ondergeschiktheid aan Oostenrijk de hoofdoorzaak der Italiaansche verwikkelingen was, door gewapende tusschenkomst weder in het bezit gesteld wierden van hunne voormalige landen, welke zij niet anders onder hun bestuur zouden kunnen houden dan door bestendige aanwezigheid en ondersteuning van de krijgsmagt, door welke zij teruggebragt zouden zijn. Die vorsten vlugten uit hun gebied, omdat zij als anti-nationaal gehaat en veracht werden. Door hun gedrag onder en na den oorlog hebben zij zich nog meer gehaat gemaakt, omdat zij zich nog meer anti-nationaal betoonden; terwijl zij nog oneindig veel lager in de schatting hunner eigene onderdanen zijn gezonken door dat zij bij den vorst, tegen wien het Italiaansche volk strijd voerde, voorspraak en bescherming zochten.

»Dat eene restauratie onder zulke omstandigheden door Engeland in een congres zou kunnen aanbevolen of goedgekeurd worden is eene ongerijmde onderstelling; en even min zou zij met voegzaamheid door Frankrijk kunnen worden aanbevolen; immers alsdan zou Oostenrijks invloed op de Italiaansche vorsten, welke de opgegevene oorzaak van den oorlog was, door de beschikkingen van het congres vernieuwd en versterkt worden; het Italiaansche vraagstuk, tot welks oplossing de oorlog werd ondernomen, zou door het congres in nog ergeren staat, dan waarin het vroeger was, worden gelaten; en terwijl de oorlog heet ondernomen te zijn om een einde te maken aan de telkens wederom uitbrekende beroerten, wier uitwerkselen niet door Italie alleen, maar door geheel Europa gevoeld werden, zouden juist de oorzaken dier beroerten door het congres bestendig worden.

»Omtrent punten van zoo groot gewigt mag er geenerlei misverstand bestaan, zoo Engeland zijnen zedelijken invloed met vrucht zal aanwenden. Doch dit zijn de eenige punten niet, waaromtrent hier te lande eene gevestigde opinie bij het publiek bestaat; er zijn er nog andere; en ook voor de beslechting van deze zullen onze ministers voorzeker met alle werkzaamheid en beleid werkzaam zijn, met het doel om de ware belangen van het Italiaansche volk te beveiligen, om weder een wel begrepen magt evenwigt daar te stellen en om aanspraak op de dankbaarheid der ware vrienden van vrijheid en orde te verwerven door Italie's duurzaam welzijn met Englands invloed te verbinden.

»Zoo is het, wanneer eene restauratie in Midden-Italie niet meer in aanmerking komt, de vraag, welken regeringsvorm die landen zullen aannemen, of zij een of meer zelfstandige staten zullen uitmaken of wel met het koninkrijk Sardinië zullen vereenigd worden. Juist om dezelfde redenen, welke ieder Engelsch bewind beletten de Aartshertogen met geweld te helpen herstellen, zal het bereidvaardig zijne goedkeuring en ondersteuning verleenen aan het besluit van de onderdanen dier vorsten om onderdanen van Koning Victor Emanuel te worden. Wij mogen den Italianen geene bij hen gehate vorsten opdringen; even min willen wij hen in de keuze van den hun welgevalligen vorst dwarsboomen. Het zijn hunne, niet onze, belangen en wenschen, waarop bij de beslech-

ting van het Italiaansche vraagstuk in de eerste plaats gelet behoort te worden. De eenige oorzaak, waardoor dat vraagstuk opgerezen is en eenen zoo grooten omvang heeft bekomen, is dat de belangen en wenschen der Italianen stelselmatig ter zijde gesteld zijn; en indien men tot eene beslechting beproefde te komen in strijd met die wenschen en belangen, dan zou men een Italiaansch vraagstuk afdoen om een ander Italiaansch vraagstuk, even zwanger van onheilen voor Europa als het vorige, te doen oprijzen.

» Voor het belang van den vrede en van den handel, hetwelk aan Engeland het meest ter harte gaat, is het onmisbaar, dat de inwendige rust van Noord-Italië verzekerd worde door eene sterke, nationale regering, die in staat is om zich ondanks binnen- en buitenlandsche vijanden staande te houden. Hoe meer vrij en nationaal en hoe krachtiger die regering wordt, des te beter zal zij ook haren pligt als een lid van het Europeesch statengezin kunnen vervullen, en des te waarschijnlijker zal zij een goede bondgenoot voor Engeland worden.

» Reeds eene halve eeuw geleden, tijdens het congres van Weenen, werd de vergroting van het koninkrijk Sardinië door Engeland stelselmatig begunstigd; de redenen, waardoor zulk eene staatkunde destijds aan ons land werd aanbevolen, bestaan nog in volle kracht; en zij zullen, daarvan zijn wij zeker, bij den staatsman, welke nu aan het hoofd van ons ministerie van buitenlandsche zaken staat, naar eisch gewaardeerd worden.

Verder den tegenwoordigen staat der betrekkingen tusschen Frankrijk en Engeland beschouwende besluit de *Post* aldus: » Er laat zich geene enkele reden uitdenken welke Keizer Napoleon zou kunnen nopen om Engeland aan te vallen; maar er bestaat alle mogelijke reden voor hem om zijn rijk bestendig gereed voor oorlog te houden. Dit wordt door de tijdsomstandigheden en door de onder de natien bestaande ontwikkelingen vereischt. Ook Engeland behoort dien regel te volgen en zich door alle middelen in staat te stellen om aan elke gebeurlijkheid, welke zich zou kunnen voordoen, het hoofd te bieden.

» Klaarblijkelijk treden wij een onstuimig tijdvak in; en elke staat, welke iets te verliezen heeft, behoort op zijne veiligheid bedacht te zijn. Dit kunnen wij gerustelijk doen zonder onze bondgenooten te bedreigen of te verdenken. Wij wapenen ons, maar niet met het doel om Frankrijk aan te vallen. Frankrijk wapent zich, maar het is te verstandig om ons den oorlog aan te doen.

— Engeland heeft thans slechts één arsenaal en constructiemagazijn voor de vervaardiging van kriegsbehoeften, en wel te Woolwich, een voor vijandelijke aanvallen bloot liggend punt in de nabijheid van Londen. Dit wordt voor 's lands veiligheid bedenkelijk geacht, en buitendien is die inrigting voor de toenemende behoeften niet uitgebreid genoeg. Uit dien hoofde is besloten op een ander punt een nieuw arsenaal aan te leggen; en naar eene mededeeling van het ministerieel weekblad *the Observer* zal daarvoor denkelijk Weedon, een vlek in het graafschap Buckingham, in het midden des lands, tusschen de ijzer- en de steenkolenmijnen gelegen en door spoorwegen met al de zeehavens verbonden, gekozen worden.

ITALIE.

De voorloopige regering van Toscana heeft, gelijk men weet, bedenkingen tegen de overdracht van het regentschap aan den heer Buoncompagni ingebracht. De aard dier bedenkingen blijkt uit het volgende artikel van de Turynsche *Opinione*, het voornaamste orgaan der ministeriele partij in Sardinië.

» De benoeming van den heer Buoncompagni tot regent over Midden-Italië heeft nieuwe moeilijkheden ontmoet. De voorzitter van het bestuur van Toscana heeft eenige bedenkingen tegen dien maatregel ingebracht; daaruit blijkt dat hij niet kan besluiten den heer Buoncompagni als regent te erkennen, daar Z. K. H. de Prins van Savoye door de vertegenwoordigende vergadering van Toscana voor die betrekking is gekozen, en daar de heer Peruzzi, Toscana's vertegenwoordiger te Turyn, welke zich door den Prins naar den heer Buoncompagni heeft laten verwijzen, niet gelast of gemachtigd was om den Prins met het besluit der vertegenwoordigende vergadering van Toscana bekend te maken, en nog minder om de nieuwe schikking, welke door den Prins voorgeslagen werd, aan te nemen.

» Het bedroeft ons, dat deze moeilijkheid, welke enkel een punt van vormelijken aard betreft, op dit oogenblik opgerezen is. De heer Ricasoli, het hoofd der Toscaansche regering, had niets anders behoeven te doen, dan de volksvertegenwoordiging van zijn land bijeen roepen, opdat de te Turyn getroffen schikking door haar wierd goedgekeurd. Het bedroeft ons, omdat de tegenkanting der Toscaansche regering als een blijk van oneenigheid met ons gouvernement of van verschil van gevoelen zou kunnen worden aangemerkt, terwijl enkel eerbied voor de wettigheid en voor het gezag der vertegenwoordigende vergadering, wij herhalen het, de Toscaansche regering heeft belet hare goedkeuring te hechten aan de benoeming van den heer Buoncompagni tot regent.

» Het is voor ons aller belang noodig, dat de eendragt blijve bestaan, en dat zich geene oorzaak van onderling wantrouwen opdoe. De heer Farini, het hoofd der regering van Parma, Modena en de Romagna, heeft zich zonder aarzelen met de benoeming van den heer Buoncompagni vereenigd; hij begreep hoe hachelijk de zaken stonden; hij begreep dat het Sardinische ministerie in de noodzakelijkheid was om zich te leenen tot eene schikking, welke, alles wel beschouwd, ten gevolge zou hebben dat Midden-Italië in het politieke door éénen persoon vertegenwoordigd wierd en dat de vier landen zich meer en meer aaneen sloten en ééne magt uitmaakten.

» De heer Buoncompagni zal den 21sten dezer naar Parma en Modena vertrekken, maar vooreerst alleen over die twee landen en over de Romagna gezag uitoefenen.

» Het is onze wensch, dat Toscana ook besluite om den heer Buoncompagni als regent aan te nemen, en alzoo nu weder, even als vroeger, hand in hand ga met de andere gewesten van Midden-Italië, in wier wenschen en verwachtingen het deelt.

— Het officiele dagblad van het Sardinische gouvernement behelst eene voordragt van den minister Casati tot nieuwe regeling van het openbaar onderwijs, welke door den Koning goedgekeurd en bekrachtigd is. Daarbij is onder anderen bepaald, dat er vier hoogeschoolen in het rijk zullen blijven bestaan, namelijk die van Turyn, Genua, Pavia en Cagliari; dat de voorlezingen over de wijsbegeerte en letteren, welke aan de hoogeschool van Pavia zouden moeten gehouden worden, te Milaan

zullen plaats hebben, en dat ook te Chambéry eene inrigting voor éenen zak van het hooger onderwijs zal worden gevestigd.

— Het officiele dagblad van Bologna behelst in zijn nummer van den 16den dezer een besluit van den heer Farini, het tegenwoordige hoofd van de regering der Romagna, bepalende dat de stad Bologna met vestingwerken zal worden voorzien, en dat voor dat doel vooreerst eene som van 500,000 francs zal worden beschikbaar gesteld.

DUITSCHLAND.

Aangaande de bijeenkomst van ministers van een aantal Duitse staten, welke gisteren te Würzburg moest plaats hebben, wordt uit Berlijn het volgende gemeld: » Niet alle regeringen zijn uitgenoodigd om aan de conferentien deel te nemen; men heeft ze in onderscheiden kategorien verdeeld, al naar mate van de houding die zij in de vroeger te München gehouden conferentie en ten aanzien van het vraagstuk van de herziening der *Kriegsverfassung* aangenomen hadden, en van de verwachtingen die men van haar meende te mogen koesteren. De uitnoodiging aan sommige regeringen is regstreeks en officieel gedaan; aan andere is slechts kennis gegeven van het plan om de conferentien te houden, terwijl het haar overgelaten werd zich daarbij te doen vertegenwoordigen. Niet uitgenoodigd zijn Oostenrijk, Pruisen, Luxemburg en Holstein. Onder de regeringen, die om verschillende redenen geen deel aan de conferentie zullen nemen, noemt men Hannover, Oldenburg, Brunswijk en Baden. Wat het programma betreft, daarin zij opgenomen: de Keurhessische grondwetsquaestie, de herziening der bondgenootschappelijke verordeningen opzigtelijk het krijgswezen, de openbaarmaking van de protokollen der Bondsvergadering, de instelling van een bondgenootschappelijk gerechtshof, het vaststellen van gemeenschappelijke regelen voor de regeringsorganen in de drukpers, en het nemen van gemeenschappelijke maatregelen van voorzorg tegen mogelijke woelingen van de thans in Coburg gevestigde zoogenaamde Nationale Vereeniging.

» De openbaarmaking der protokollen van de zittingen der Bondsvergadering is door Pruisen bij herhaling, en laatstelijk nog in 1858, ter sprake gebracht. Zijne voorstellen hebben echter geen ingang gevonden, en zijn met name bestreden door Beijeren, hetwelk thans zelf die openbaarmaking wil voorstellen. Tot grondslag van de beraadslagingen over het bondgenootschappelijk gerechtshof wil men de besluiten der Dresdener conferentie nemen, en niet het onlangs door Baden gedane voorstel, waardoor natuurlijk de onvergenoegdheid van Baden niet zal verminderen.

» Voor het overige schijnt aan Pruisen geene officiele kennisgeving van de zamenkomst gedaan te zijn, en is men daarvan alleen onderrigt geworden doordien eenige staten gemeend hebben de Pruissische regering te moeten verwittigen van hun voornemen om aan de beraadslagingen te Würzburg deel te nemen.

FRANKRIJK.

Op het einde der vorige week meldde de Londensche *Times*, dat het Fransche gouvernement bevelen had uitgevaardigd, strekkende om aan de heftige uitvallen der Fransche dagbladers tegen Engeland een einde te maken. Dit bericht heeft nog geene uitdrukkelijke bevestiging ontvangen, maar aan de waarheid daarvan wordt niet meer getwijfeld, daar sedert het begin dezer week in de ministeriele dagbladen van Parijs geen onaangenaam woord voor Engeland meer gevonden wordt. Inzonderheid is die verandering van toon in een artikel van de *Patrie* van eergisteren merkbaar.

De *Times* is over dien maatregel der Fransche regering, welken hij bescheidenlijk als een gevolg zijner vertoogen voorstelt, hoogst tevreden, en ziet daarin een bewijs dat Keizer Napoleon vrede en vriendschap met Engeland wenscht en ontzag voor de publieke opinie en de drukpers heeft.

NASCHRIFT.

WERNEN, 24 November. Bij een keizerlijk schrijven is, ter voldoening aan eene bepaling van het Züricher vredesverdrag, onbeperkte amnestie verleend aan allen, burgers en militairen, welke aan de jongste gebeurtenissen in Italië op strafbare wijze hebben deelgenomen, met uitzondering dergenen welke zich daarbij aan gewone misdrijven hebben schuldig gemaakt.

LONDEN, 24 November. Lord Cowley, de Britsche gezant te Parijs, is gisteren door de Koningin in een bijzonder gehoor ontvangen.

Het gerucht is wederom in omloop gekomen, dat Nana Sahib, het Indische muitershoofd, die steeds aan de vervolging der Engelschen ontsnapt was, gestorven is.

De postpakketboot *Tasmania* is uit West-Indië aangekomen, eene hoeveelheid specie ter waarde van 132,788 ponden sterling en berichten uit de Antilles en uit Zuid-Amerika medebrengende. Op Barbados en in Britsch Guyana gaven de veldgewassen uitzigt op eenen zeer goeden oogst. Op Haïti was het volkomen rustig. Uit Valparaiso wordt gemeld dat er eene kleine opschudding voorgevallen, de generaal Vidaurri op een bal vermoord en de invoer van wapenen verboden was. Volgens bericht uit Callao had de president Castilla met elf schepen eenen togt tegen Guayaquil ondernomen.

PARIS, 24 November. Lord Cowley heeft aan Koningin Victoria eenen brief van Keizer Napoleon overgebracht, houdende een voorstel van algemeene ontwapening ter wegneming der bestaande ongerustheid omtrent de betrekking tusschen Engeland en Frankrijk.

KOPENHAGEN, 24 November. Het *Dagbladet* wil weten dat de Koning het ontslag van het ministerie heeft aangenomen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 24sten November 1859.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn voortgezet de beraadslagingen over het wets-ontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1857 en wel in het bijzonder over het onderwerp behandeld in de tweede paragraaf van het Voorloopig Verslag betreffende de inmenging der Vertegenwoordiging in de Indische aangelegenheden. De heer Thorbecke stond stil bij twee punten, namelijk bij de grondwetsherziening van 1848 en de betrekking

tusschen den Minister van Kolonien en den Gouverneur-Generaal ten aanzien van het onderhavige onderwerp. Ten aanzien van het eerste onderwerp merkte hij op dat de zienswijze des Ministers omtrent het eerste voorstel van herziening door de Commissie tot het ontwerpen van een Grondwet niet juist was. Hij trad om dit te betoogen in een beschouwing van het gebeurde bij de Commissie, waaruit bleek dat er in haren boezem groot verschil van gevoelen geheerscht had omtrent de redactie der artikelen de kolonien betreffende, en dat ter opheffing daarvan die artikelen in zoodanigen zin waren opgesteld dat niet de toepassing der constitutionele beginselen in die gewesten maar een zelfstandig beheer werd voorgedragen met den waarborg dat de Vertegenwoordiging op het bestuur toezigt zou houden. Hij herinnerde daarbij wat bij de behandeling der Grondwet in 1848 was voorgevallen, zoo in den Raad der Ministers als bij de Kamers, waaruit men zou kunnen zien wat dienaangaande steeds bedoeld was geworden.

Met betrekking tot het tweede punt gaf hij als zijn gevoelen op dat de Gouverneur-Generaal in vele opzichten zelfstandig moet kunnen handelen, hetgeen door de omstandigheden en de bestaande bepalingen geboden werd, terwijl, zoo hij afhankelijk van het opperbestuur handelde, het hem toevertrouwd hoog gezag in Indie moeilijk gehandhaafd zou kunnen worden. Daarbij wees hij op het voorbeeld van Engeland; in Britsch Indie was geen opstand ontstaan ten gevolge van de daar heerschende zelfstandigheid van het Oost-Indische bestuur, maar van de pogingen van genootschappen om westersche begrippen aldaar in te voeren. Volgens hem zou er vroeger niet zoo veel goeds en groots zijn tot stand gekomen indien toon het gezag van den Gouverneur-Generaal te zeer beperkt was geweest.

De heer van Hall meende, dat de nu behandelde quaestie niets met het wets-ontwerp gemeen had, terwijl de nu voorgedragen beschouwingen tot geene uitkomsten zouden leiden. Hij wees op de omstandigheid dat de vorige spreker, eigenlijk met de bepalingen der Grondwet rakende de kolonien niet ingenomen, gaarne zou zien dat zijne voorstellen, in de commissie der grondwetsherziening voorgedragen, alsnog ingang mogten vinden. Ten aanzien van het geven van door een lid gevraagde inlichtingen door den Minister van Kolonien, meende hij dat deze geweigerd konden worden, zoo de aanvraag bleek niet door de Kamer gedeeld te worden. Aangaande de verhouding tusschen den Minister van Kolonien en den Gouverneur-Generaal meende hij die in dezen zin te moeten opvatten dat de laatste aan den Koning verantwoordelijk was voor zijne handelingen. Britsch Indie, geloofde hij, kon in dat opzicht met onze Oost-Indische kolonien vergeleken worden. Gevaarlijk bleef hij beraadslagingen over aangelegenheden van de Oost achten, daar aldus het zedelijk overwigt van het Europeesch bestuur in die streken ondermijnd, en de bevolking aldaar door verkeerde voorstellingen misleid zou kunnen worden. Op Java werd wel bekend, zijns inziens, wat hier voorviel, daar onder anderen berigten van het Bataviaasch Handelsblad in het Javaansch verspreid werden, berigten die niet altijd als juist te beschouwen waren.

De heer Thorbecke kwam op dat gedeelte der rede terug van den heer van Hall, waarin deze gewaarschuwd had hem niet geheel gelootwaardig te beschouwen in zijne mededeelingen omtrent het gebeurde bij de grondwetsherziening. Hij geloofde met historische bescheiden aangetoond te hebben wat was voorgevallen, terwijl hij in zijne parlementaire loopbaan getoond had wat hij in dezen bedoeld had.

De heer van Hall beantwoordde den vorigen spreker door te kennen te geven dat hij alleen de bedoeling had gehad om voorzigtigheid aan te raden bij de beoordeeling der uitlegging door den heer Thorbecke aan artikelen der Grondwet gegeven waarmede hij niet instemde.

De Minister van Kolonien toonde aan dat de Kamer die de grondwetsherziening van 1848 behandelde zich verzet had tegen te groote inmenging der Vertegenwoordiging in Indische zaken; en daarmede te kennen had gegeven dat zij zich niet vereenigde met de voorstellen dienaangaande door de commissie van herziening ontworpen. Ook hij geloofde dat zelfstandigheid van den Gouverneur-Generaal in sommige opzichten wenschelijk zou zijn, maar bij de ministeriele verantwoordelijkheid, die den Minister van Kolonien zoo dikwijls in de verplichting brengt de Kamer inlichtingen omtrent regeringsdaden in Oost-Indie uitgeoefend te verschaffen, was dit wel onmogelijk: hij zou wel wenschen de zelfstandige werking van den opperlandvoogd te versterken, maar dan moest de Kamer niet telkens hem omtrent allerlei bijzonderheden ophelderingen vragen. In Britsch Indie had hij, bij zijne doorreize in vroegeren tijd, juist gezien dat aldaar geklaagd werd over het weinige zelfstandige van het bestuur aldaar, als ondergeschikt aan de directeuren van de Oost-Indische Compagnie, die, nu opgeheven, door een raad vervangen was, zoodat de tegenwoordige wijze van werken niet veel van de vroegere verschilde. In verband met de onmisbaarheid der koloniale bijdragen en de bepalingen omtrent de ministeriele verantwoordelijkheid, geloofde hij niet dat de zelfstandigheid van den Gouverneur-Generaal, hoe wenschelijk ook, uit te breiden zou zijn.

De heer van Nispen van Sevenaer erkende het regt van inmenging der Kamer in koloniale aangelegenheden; daaruit vloeiden groote verplichtingen voor de Vertegenwoordiging voort in het belang der overzeesche bezittingen zelve. Van dat regt zonder misbruik, daar het anders groote schade zou kunnen veroorzaken, gebruik makende, zou men daardoor verkeerde handelingen kunnen te keer gaan. In de openbaarheid der beraadslagingen zag hij waarborg genoeg om daar buiten te doen beoordeelen in hoe ver de bevoegdheid der Kamer in dit opzicht tot nuttige uitkomsten leidde. Het door hem bedoelde regt moest, dacht hem, door de Regering om der gevolgen wille niet te zeer bestreden worden.

De heer van Hoëvell besprak het onderwerp behandeld bij de derde paragraaf, betreffende de wenschelijkheid der indiening van een ontwerp tot regeling der wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen. Reeds jaren lang wachtte men naar de verwezenlijking van het denkbeeld tot daargestelling van zoodanige wet. Bij de optreding van den tegenwoordigen Minister had hij de hoop dat ook aan zijn verlangen omtrent dit onderwerp spoedig zou worden voldaan, daar deze als lid soortgelijken wensch had gekoesterd, vooral blijkbaar bij de behandeling van een ontwerp door een vroeger Minister ingediend, terwijl ook in het programma van het thans aanwezige Ministerie gewezen werd op de noodzakelijkheid der afdoening van deze aangelegenheid. Nu bleek het echter uit de Memorie van Beantwoording op dit wets-ontwerp dat aan dien wensch niet spoedig zou kunnen worden voldaan, ten gevolge van de stellingen en eischen voorkomende in het Voorloopig Verslag op het in de vorige zitting door dezen Minister ingediend ontwerp. Hij betreurde de

handelwijze des Ministers en hoopte dat deze geruststellende verzekeringen deswege zou geven, daar zijns inziens de behoefte aan zoodanige wet dagelijks grooter werd, bij de vermeerdering der uitgaven in Oost-Indie op eene begroting die aan de goedkeuring der Staten-Generaal onttrokken bleef.

De Minister van Kolonien betreurde dat in de Grondwet niet duidelijk bepaald was wat ten deze behoorde gedaan te worden, daardoor zou verschil van meening voorgekomen zijn. Wel erkende hij dat in het programma van het tegenwoordig Ministerie een wets-ontwerp tot regeling der Indische comptabiliteit beloofd was, maar daaraan was voldaan: hij had eene transitoire wet voorgedragen om die nader aan te vullen in verband met het uitzigt dat zoodanige wet in vereeniging met de comptabiliteitswet voor de geldmiddelen hier te lande zou tot stand komen. Het Voorloopig Verslag op dat ontwerp had hij eerst acht maanden later ontvangen, en uit die omstandigheid had hij afgeleid dat op zoo grooten spoed bij de Kamer ten dezen aanzien niet aangedrongen werd: daarenboven was hem gebleken dat de Kamer zich niet vereenigd had met vele der in dat ontwerp voorkomende beginselen ten opzichte van de verhouding der geldzaken met de Nederlandsche Handelsmaatschappij, en van de crediten. Daarenboven had de onderzinding hem geleerd dat als men eenmaal aan eene begroting gebonden was, alsdan vele uitgaven niet hadden kunnen worden gedaan als nu geschied was ten behoeve van telegraaphlijnen, van de stoomvaart in vereeniging met belangrijke expeditien, ook ter verbetering van den toestand des legers; vervolgens was de behandeling der Oost-Indische begroting door de Vertegenwoordiging om den afstand der kolonien van moeilijken aard; ook in Engeland werd de koloniale begroting niet door het parlement overwogen en vastgesteld. Aangaande dit onderwerp meende hij geene stellige beloften te kunnen doen.

De heer van Hoëvell verklaarde, na de inlichtingen des Ministers gehoord te hebben, te vreezen, dat de afdoening dezer zaak nu voor lang uitgesteld zou zijn, vooral nu de Minister, in tegenstelling met zijne op gisteren geuite meening omtrent den inhoud van voorloopige verslagen der Kamer, zoo veel waarde scheen te hechten aan de bedenkingen, voorkomende in het verslag op het door den Minister bedoelde wets-ontwerp. Het deed hem leed, dat de inzichten des Ministers op dit punt zoo zeer veranderd waren als nu het geval bleek te zijn.

Bij de behandeling van paragraaf 6 besprak de heer van Hoëvell de inrigting van de Delftsche academie, het aldaar gegeven onderwijs, de vervanging van den raad van bestuur door een directeur, enz. Hij geloofde uit hetgeen in de gewisselde stukken voorkwam, dat de hervorming dier instelling nog niet op handen was, waaraan echter behoefte was wanneer hij het oog vestigde op den maatregel vastgesteld bij het Koninklijk besluit van Mei jl. dienende tot voorloopige voorziening in de behoefte aan ambtenaren voor de dienst in Nederlandsch Indie. Die maatregel was zijns inziens genomen, om jongelieden naar de Delftsche academie te lokken, maar daardoor was men in een ongeregelde toestand geraakt. Om dat te bewijzen bracht hij ter sprake de benoeming van personen tot ambtenaar van de 1ste klasse krachtens art. 9 van genoemd besluit, welke aanstellingen om de daarbij plaats gehad hebbende omstandigheden afkeuring verdienden, evenzeer als de aanstelling, naar aanleiding van hetzelfde artikel 9, van in Oost-Indie gevestigde ambtenaren, die, hier overgekomen om zich aan het examen bij de Delftsche academie te onderwerpen ter bekoming van het radicaal, afgewezen waren. Om een ander geloofde hij dat er dringende behoefte aan verandering bestond.

De heer van Eck beklagde zich over de omstandigheid dat de Minister van Kolonien te dezen opzichte geene genoegzame inlichtingen had gegeven.

De Minister van Kolonien herinnerde er aan dat de Delftsche academie eigenlijk niet behoorde onder zijn bestuur. Maar daar die inrigting strekt om Indische ambtenaren te vormen, had hij er toe bijgedragen tot de benoeming van hoogleeraren die hierin van dienst konden zijn. Onzeker was het welke hervorming die instelling moest ondergaan; hij zou steeds zorgen dat aldaar menschen opgeleid werden die geschikt waren in Indie nuttig werkzaam te zijn. Om aanvankelijk iets te doen had hij onder anderen het bestuur eenige verandering doen ondergaan, en was een directeur, met Indie bekend, aan het hoofd gesteld; dergelijke maatregel konde eene hervorming voorbereiden. Het Koninklijk besluit van Mei strekt om te voorzien in de behoefte van het oogenblik aan ambtenaren; en die maatregel was toegepast op candidaten die bewijzen van goeiofheid in bijzondere vakken hadden geleverd. Hij herinnerde zich niet afwijkingen in de toepassing van het radicaal-stelsel te hebben toegelaten, ook niet met betrekking tot de voorbeelden welke zoo in het verslag der Kamer als in de beraadslaging waren aangehaald. De daarbij bedoelde personen, hiervan kon hij de verzekering geven, hadden alle vereischten gehad om in de termen van art. 9 van gemeld besluit te vallen, of op andere wijze hierin bevoordeeld te worden.

De heer van Hoëvell merkte uit het door den Minister aangevoerde aan, dat ook bij afwijzing te Delft, men een goed ambtenaar kan zijn, weshalve hij het bestaan van de academie niet zeer noodig keurde.

De heer Duymaer van Twist herinnerde met weinige woorden aan het gebeurde eenigen tijd geleden om in de behoefte aan controleurs der tweede klasse te voorzien, een maatregel die, naar hij geloofde, goed gewerkt had, al had men toen ter tijde alleen jongelieden kunnen bekomen.

Nadat de Minister van Kolonien en de heer Duymaer van Twist nog kortelijk het woord hadden gevoerd, werden de beraadslagingen over dit onderwerp gesloten verklaard.

De heer van Eck besprak bij de behandeling van paragraaf zeven de noodzakelijkheid der herziening van het Koninklijk besluit van 1854 betreffende het archiefwezen in Indie, terwijl hij om dit aan te toonen wees op de moeilijkheden aangaande deze aangelegenheid tijdens de behandeling van het adres van den heer Bosch opgerezen. Ter voorkoming van verdere soortgelijke bezwaren geloofde hij de regeling dezer zaak bij de wet allezins te mogen aanbevelen.

De Minister van Kolonien kon niet toegeven dat de regeling bij de wet van deze zaak zoo noodig was, vooral niet omdat, tot aanprijzing van dat denkbeeld, gewezen was op de omstandigheid dat dit onderwerp allezins behoorde tot die van welke de Kamer geacht moet worden beoordeelende kennis te dragen.

De heer Duymaer van Twist gewaagde bij de overweging van paragraaf negen van de bedevaartgangers naar Mekka. Naar aanleiding van twee vragen aangaande dit onderwerp in het Voorloopig Verslag opgenomen, behandelde hij twee punten: 1°. hoe de verordening van 6 Julij 1859 van den Gouverneur-Generaal was overeen te brengen met art. 119 van het regeringsreglement, en 2°. of zij staatkundig kon worden

genoemd, vooral bij de beweging die zich in bijna de geheele Moham- medaansche wereld heeft vertoond. Vooraf verdedigde bij het besluit van 1852. Het zoogenaamde passenstelsel was vroeger geregeld bij geheime besluiten, die, door de regterlijke magt niet toepasselijk verklaard, door andere vervangen moesten worden. Het besluit van 1852 handhaafde het beginsel van vrijheid in de uitoefening van godsdienst; het was genomen overeenkomstig het gevoelen van den Raad van Indie, een wettig collegie; en in overeenstemming met de beginselen later bij het opperbestuur in Nederland gehuldigd en in art. 119 van het regeringsreglement neder- gelegd; dat besluit werd eindelijk door het hoofdbestuur goedgekeurd. Het beginsel daarvan, de handhaving van vrijheid, waarop hij grooten prijs stelde zoo voor zich zelf als voor anderen, meende hij door het besluit van 1859 aangerand te zijn, en daarom verzette hij zich tegen dit laatste. Die ordonnantie had hem, na het gebeurde bij de beraad- slaging over het wets-ontwerp tot regeling van het koloniaal batig slot voor 1856, en bij de interpellatie van 13 Julij jl., waarbij van geene noodzakelijkheid der intrekking van het besluit van 1852 sprake was geweest, verrast. Zij streed; zijns inziens, met de wet. De vrij- heid waarvan art. 119 gewaagde, betrof ook die van handelen, en daaronder moest het trekken naar Mekka gerangschikt worden; voor bedevaarten hier te lande zou men, in verband met art. 164 der Grondwet, geen passenstelsel invoeren.

Het trekken naar Mekka geloofde hij in het algemeen niet wenschelijk, maar het gevaar van die togten achtte hij niet zoo zeer gelegen in de vrijheid daartoe te verleen als wel in de belemmeringen daarom- trent in den weg te leggen. Veilig had men het te keer gaan van mis- bruiken, dienaangaande bestaande, aan de kerkelijke Mohammedaansche hoofden kunnen overlaten; de gebeurtenissen van bedroevenden aard in Oost-Indie van den laatsten tijd in verband staande met de bewegingen in de Mohammedaansche wereld moesten niet aan de werking van het besluit van 1852 toegeschreven worden. Door de vrijheid hierin te be- perken, geloofde hij, zouden groote moeilijkheden ontstaan; maar door het in acht nemen van onzijdigheid de verspreiding der waarheid bevorderd worden. Hij beklagde de ongelukkigen die in den laatsten tijd zich naar Mekka hadden begeven, waarvan velen niet waren teruggekeerd, maar achtte het staatkundiger dergelijke fanatieken te laten vertrek- ken, dan terug te houden. Alleen met het denkbeeld om op zoodanige personen, vooral op hen die het regt niet hebben zich als hadji te gedra- gen, een waakzaam oog te houden, verklaarde hij zich te vereenigen; met meer niet; begrijpende hij, dat men door de vaststelling der door hem bedoelde ordonnantie op een verkeerden weg was geraakt.

De Minister van Kolonien refereerde zich aan het schriftelijk antwoord door hem aangaande dit onderwerp gegeven, maar meende te moeten verklaren dat zijn stilzwijgen niet in dien zin moest worden uitgelegd als of hij al het aangevoerde beaamde. Meerdere inlichtingen geloofde hij in het belang van den Staat, op grond van art. 89, niet te kunnen geven.

De heer van Hoëvell meende dat het hier eene allergevigstige zaak betrof, weshalve, indien het den Minister beter voorkwam geene ophel- deringen in het openbaar te geven, hij in overweging gaf deze in eene geheime zitting mede te deelen.

De Minister van Kolonien gaf daarop te kennen voor zich geene rede- nen te zien om een comité-generaal te provoceren.

De beraadslagingen over paragraaf negen werden daarop gesloten verklaard.

In deze zitting hebben de Commissien van Rapporteurs voor de hoof- stukken III, IX B, XII en de wet op de Middelen hare Eindverslagen uitgebragt. De dag der behandeling zal nader bepaald worden.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings- punten.	Rivierhoogte		Tijdstip.	In 24 uren	
			boven of beneden Amst ^{er} peil.	boven of beneden de nul der oude schaal.		gewassen.	gevalen.
23	BOVEN-RHJN.	Keulen,	+ 37.81	+ 1.98	8 ure	"	0.09
23	WAAL.	Nijmegen	+ 8.10	+ 1.88	8 "	"	0.06
23	NEDER-RHJN.	Arnhem	+ 8.10	+ 1.19	8 "	"	0.05
23	GELDERSCH IJSEL.	Westervoort,	+ 8.62	+ 1.25	8 "	"	0.05
22		Maastricht, (brug)	+ 42.60	+ 0.40	8 "	"	0.03
22	BOVEN-MAAS.	Maastricht, (hoofdsluis)	+ 41.94	"	8 "	"	0.04
23		Grave,	+ 5.67	+ 0.82	8 "	"	0.06
23	NIEUWE MAAS.	Brielle { H. W. + 0.71 L. W. - 0.64	"	"	2 u. 0 m. 10 u. 30 m.	0.03	0.07

KONINKLIJKE AKADEMIE VAN WETENSCHAPPEN.

De Afdeeling voor Wis- en Natuurkundige Wetenschappen zal eene gewone vergadering houden op Zaterdag den 26sten November e. k., des middags ten twaalf ure, in het gebouw der Akademie (Trippenhuis) te Amsterdam.

Wetenschappelijke bijdragen van de Heeren van Geuns, Staring, en P. Harting.

W. VROLIK,
Secretaris der Natuurk. Afdeeling.

ADVERTENTIE.

MINISTERIE VAN JUSTITIE.

* * De Minister van Justitie brengt ter kennis van hen die daarbij belang mogten hebben, dat zijne gewone Audientie op Dingsdag den 29sten November aanstaande geen plaats zal hebben.

's Gravenhage, den 28sten November 1859.

C. H. B. BOOR;

MINISTERIE VAN OORLOG.

* * De gewone Audientie van den Minister van Oorlog zal op Dingsdag, den 29sten dezer, geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 24sten November 1859.

MINISTERIE VAN MARINE.

* * De Minister van Marine maakt voorloopig bekend, dat binnen kort in het openbaar zal worden Aanbesteed:

het Bouwen van Vier Houten Verdedigingsvaartuigen, volkomen gelijk aan die welke in Junij laatstleden zijn uitbesteed.

Waarvan het Bestek en de Teekeningen in het laatst der volgende week ter visie van gegadigden zullen worden voorgelegd bij de onder- scheidene Directien der Marine, bij de Commissarissen des Konings in de provincien des Rijks, en bij de Gemeentebesturen van Amsterdam, Rotterdam en Dordrecht.

's Gravenhage, den 22sten November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BERICHT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de naolgende bekendmakingen, als:

1°. Middellandsche Zee, Eiland Malta. Havenlichten op Tigne-Punt.

Blijkens bekendmaking van het *Hydrographic Office Admiralty*, te Londen, worden sedert den 1sten November dezes jaars op den onlange gebouwden lichttoren op Tigne-Punt aan de Noordzijde van den ingang naar de haven Marsa Musciet, twee lichten ontstoken.

Het zijn stilstaande, regt boven elkander geplaatste lichten van natuurlijke kleur, het ééne 46 Engelsche voeten, het andere 71 voeten boven den waterspiegel verheven, beide, bij helder weder, zichtbaar op een afstand van 4 Engelsche mijlen.

Zij zullen den horizon verlichten zeewaarts van N. N. O. 1/2 O., door het Oosten en Zuiden, tot in de haven naar het Parlatario te Marsa Musciet; wanneer men dit gepasseerd is, zal alleen het hoogste licht zichtbaar zijn.

De lichttoren is rond en van Maltezer steen gebouwd; hij is 44 voeten hoog van het grondvlak tot aan den windwijzer, en staat N. W. 183 voeten binnen het Zuid-oostelijk einde van Tigne-punt.

De kompasstreken zijn miswijzend; de afwijking is 13 1/4° N. West in 1859.

2°. Blussching van het licht te Nieuwe Haven (New Haven), Connecticut. (Amerika.)

Blijkens bekendmaking van het *Treasury Department, Office Light-house Board*, te Washington, wordt na den 1sten November dezes jaars het licht op New Haven long Wharf (Connecticut) niet meer ontstoken.

's Gravenhage, den 18den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BERICHT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, in Zweden en Noorwegen uitgevaardigd op pens de lichttorens enz. in beide Rijken, als:

1°. Twee nieuwe lichttorens nabij de Noordelijkste punt van Gottska Sandön (Zweden).

Ter vermindering der gevaarlijke gronden Kopparstenarne (de Kopersteen), op de Noordelijkste punt van Gottska Sandön, op 58° 23' 15" N. breedte en op 19° 12' 45" lengte Oost van Greenwich, zijn twee lichttorens van gelijk aanzien en gelijke hoogte opgericht, van ijzer en van hout gebouwd, beide voorzien van een catadioptriek lichttoestel van de 3de grootte met stilstaand licht.

De lichttorens staan 400 Zweedsche ellen van elkander, en hun licht, hetwelk 140 voeten boven den waterspiegel verheven is, verlicht den horizon van Z. 16° W. door het Noorden tot Z. 72° O. (miswijzend), waar het, met gewone luchtsgesteldheid op 16 minuten afstands zichtbaar wordt.

De rigting, in welke de lichten boven elkander zichtbaar zijn, is Z. 5° O. en N. 5° W. en leidt één minuut ten Westen langs het Zuid-Westelijkste uiteinde van Kopparstenarne.

Beide lichttorens zijn rood en het bovenste wit geschilderd en maken daardoor goede dagmerken uit.

Bovengemelde lichten zijn den 10den October jl. voor het eerst ontstoken, en zullen daarna steeds helder branden op de tijden, als ten aanzien der overige rijkslichten is bepaald.

2°. Nieuwe lichttoren op Bjuröklubb. (Zweden.)

Op Bjuröklubb, gelegen op 64° 29' 15" N. breedte en op 21° 35' 45" lengte Oost van Greenwich, is, in den loop van dezen zomer, een staans lichttoren opgericht van twaalfzijdigen vorm, 14 voeten hoog en waarop een lenticulair toestel is gesteld van de 2de grootte met stilstand licht.

De grond waarop de lichttoren is opgebouwd is 157 voeten boven het water, waardoor de geheele hoogte van het brandpunt des lichts 171 voeten boven het zeevlak is.

Het licht is bij eene gewone luchtsgesteldheid op 18 minuten afstands zichtbaar. Het verlicht den horizon van het N.-W., door het Noorden, Oosten en Zuiden, tot Z.-W. ten W. (miswijzend). Het overige aan de landzijde van N.-W. tot Z.-W. ten W. is donker.

De woning en bijgebouwen, welke rood gekleurd en in zuidelijke rigting van den lichttoren vóór de hoogte gelegen zijn, schijnen onbeduidend van den zeekant, en zijn alleen zichtbaar in het Oosten en Zuiden.

Dit licht is den 17den September dezes jaars ontstoken en zal volgens branden op de tijden als ten aanzien der overige rijkslichten bepaald.

Het vroeger op Bjuröklubb bestaan hebbende zeemerk, namelijk een spierbaken met eene ton op den top, alsnu overbodig zijnde, is weggehaald.

3°. Licht van Høiværde. (Noorwegen.)

Het licht van Høiværde blijkens vroegere bekendmaking in de Maas Mei dezes jaars gebluscht, is den 1sten September daaraanvolgende ontstoken.

4°. Licht op Villa. (Noorwegen.)

Het licht op Villa, hetwelk blijkens bekendmaking, voorkomende in de Staats-courant van den 9den September jl., verandering zoude ondergaan, is alsnu veranderd in een *lentelukkig stilstand licht* der tweede grootte, met eene heldere schittering (blink) elke 4 minuten en wordt sedert den 15den September dezes jaars ontstoken.

Het licht is geplaatst op de oude rood geschilderde toren, en 128 voeten boven hoog water verheven.

Gravenhage, den 14den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmaking van het Departement van Marine te St. Petersburg, afdeling Hydrographie.

1°. Houten toren op het eiland Stenscheer, in de Finsche Golf (Rusland).

Ten gevolge van het berigt, betreffende het voornemen tot plaatsing van een houten toren zonder licht op het eiland Stenscheer (voorkomende in de Staats-courant van den 22sten Juni dezes jaars), brengt de Russische Regering ter kennis van Zeevarenden, dat alsnu zoodanige toren voltooid is en zich op de hoogte in het midden van gezegd Eiland bevindt.

Hij heeft de gedaante eener vierhoekige piramide, met zwart geschilderd dakwerk; het bovenste gedeelte der piramide, tot de helft met planken voorzien, is rood geschilderd, het ondergedeelte, bestaande uit verticale gebogene schoren met dwarslatten, is doorsigtig gebouwd (als traliawerk).

De toren is, van zijn grondvlak af, 88 Engelsche voeten hoog en 97 voeten boven den waterspiegel verheven.

Hij staat

op 59° 49' 10" N. breedte, en

op 26° 23' 0" lengte Oost van Greenwich, en

op een afstand van ruim 11 Italiaansche mijlen zichtbaar.

2°. Houten lichttoren op Kaap Sourup bij Reval.

Ten einde voor schepen, die uit het Westen komen, ten Zuiden van het eiland Nargen, den ingang der reede van Reval bij nacht gemakkelijker te maken, is, blijkens bekendmaking der Russische regering, in den loop dezes jaars, behalve de bestaande steenen toren op de Noordelijke hooft van Kaap Sourup, een nieuwe houten lichttoren opgericht op het einde der Oostkust van gemelde Kaap.

Ter onderscheiding der beide torens zal de eerste voortaan den naam *hoogste lichttoren van Sourup*; en de tweede dien van laagsten lichttoren van Sourup.

De laatste, namelijk de laagste lichttoren, staat op 59° 28' 24" N. breedte en op 24° 26' 13" lengte Oost van Greenwich.

De twee torens in één geeft aan het midden van den ingang der reede van Reval aan de Westzijde, tusschen het Zuidelijke Rif van het eiland Nargen en het Noordelijk einde der bank van Middelgrond.

De verlichting van den nieuwen lichttoren zal den 15den (27) September 1859 aanvangen, en even als die der andere torens voortduren tot de scheepvaart ophoudt.

De lichttoestel is *catoptrisch*.

Het licht is *stilstaand* op 48 Engelsche voeten boven den waterspiegel verheven. Het verlicht den horizon van N. 62° 50' W tot N. 59° 58' W, over een boog van 8 Italiaansche mijlen, en is zichtbaar op een afstand van 12 1/2 mijl, de hoogte van het oog des waarnemers stellende op 15 voet.

In peiling N. 66° 15' W zijn de twee lichttoren in één.

De nieuwe toren is geel geschilderd, met rood dak. (De peilingen zijn genomen op het regtlijnend kompas.)

3°. Twee bakens aan den oever der baai Kunda.

FINSCH GOLF.

Tot veiligheid der scheepvaart zijn, blijkens bekendmaking der Russische regering, in den loop dezes jaars, aan den oever der baai Kunda, aan de Zuidelijke kust der Finsche Golf, op den meridiaan de eilanden Noord- en Zuid-Hoft, *verkenningmerken* geplaatst.

De Noordelijke der bakens bestaat uit een 3 vadem hoogen stang, met eene op de spits verticaal bevestigde ton; dit merk staat Z. 80° 30' W. van den toren Malla op 511 vadem afstand.

Het Zuidelijke baken bestaat uit een 4 1/2 vadem hoogen stang, met eene op de punt horizontaal bevestigde ton, op 80 vadem afstand van het Noordelijke merk Z. 15° O. De peilinglijn dezer merken inelkander gaat westwaarts van Noord-Hoft in de rigting van N. 15° W. en Z. 15° O.

Beide bakens zijn rood geschilderd.

De peilingen zijn genomen op het regtlijnend kompas.

De doorgang van het woud van de kaap Blücher naar het Noorden, kan wegens zijne lage ligging op geen grooten afstand gezien worden, en dient alleen tot aanduiding der aanplaat voor kleine vaartuigen.

Gravenhage, den 14den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, ad 1°. en 2°. ten vervolge strekkende van het berigt, voorkomende in de Staats-courant van den 9den September jl.

1°. Licht op Lille Feisteen, buiten Jeddern. (Noorwegen.)

Sedert den 10den November dezes jaars wordt op Lille Feisteen alle nachten een licht ontstoken.

Het licht is *stilstaand*, rood, van de 4de grootte en verlicht den geheelen horizon.

Het staat:

op 58° 49' 30" Noorder breedte;

op 59° 30' 45" lengte Oost van Greenwich;

is 60 voeten boven den waterspiegel verheven en zichtbaar op eenen afstand van 8 mijlen.

2°. Licht op Slatterö, bij den inloop tot Soelboffjord. (Noorwegen.)

Sedert den 10den November dezes jaars wordt op Slatterö, op eenen rond, rood geschilderden ijzeren toren, van 66 voet hoogte, alle nachten een licht ontstoken.

Het licht is *stilstaand*, van de 2de grootte en zal schijnen door de streken van het kompas gerigt naar zee en tegen Soelboffjord.

De lichttoren staat:

op 59° 54' 30" Noorder breedte; en

op 59° 5' 0" lengte Oost van Greenwich.

Het licht is 148 voeten boven de zee verheven en is zichtbaar op eenen afstand van 4 1/2 a 5 mijlen.

3°. Licht op de haven van Alesund. (Noorwegen.)

Blijkens bekendmaking der Havencommissie te Alesund zal, te rekenen van den 1sten December aanstaande, het lantarenlicht aan het uiteinde der Moelje der haven, rood schijnen, ten einde hetzelfde van de lichten in de huizen der stad te kunnen onderscheiden.

4°. Licht op Hagholmen. (Noorwegen.)

Blijkens bekendmaking der Havencommissie te Christiania is het licht op Hagholmen (circa 1/2 mijl buiten de stad) sedert den 25sten October dezes jaars van een scherm voorzien tegen Skomagergrunden en Scheepsløpsgrunden (Lindöstenen); zoodat men van deze ondiepten klaar zal gaan, zo lang het licht wordt zichtbaar gehouden.

Gravenhage, den 23sten November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

AANBESTEDING

der hierna te vermelden Houtwaren, ten behoeve van de Directien der Marine te Amsterdam en te Willemsoord.

De Minister van Marine, van voornemen zijnde op Donderdag den achtsten December 1859, aan den minst aannemende te doen Aanbesteden de Levering van de hierna te vermelden Houtwaren, ten behoeve van de Directien te Amsterdam en te Willemsoord, te weten:

Amsterdam.

1. Eiken Balken;
2. Eiken Krommers;
3. Wagenschoot en Pijphout;
4. Eiken Nagels;
5. Noordsche Houtwaren;
6. Amerikaansche Dekdeelen;
7. Groenen Balkdeelen;
8. Groenen Ribben;
9. Vuren deelen;
10. Dennen Deelen;
11. Ypen- en Eesschenhout;

Willemsoord.

12. Wagenschoot, Pijphout en Roosterlatten;
13. Amerikaansche en Rigasche Masten;
14. Noordsche Vuren Spieren;
15. Dennen Masten;
16. Groenen Dekdeelen;
17. Groenen Balk- en Noordsche Deelen;
18. Groenen Ribben, Schrootten en Latten;
19. Ypenhout;

Brengt ter kennis van de gegadigden, dat de Inschrijvingsbiljetten op gezegeld Papier geschreven, vóór of uiterlijk op Donderdag den achtsten December 1859, des middags vóór twaalf ure, franco aan het Departement van Marine te 's Gravenhage zullen moeten worden bezorgd.

De Biljetten moeten bevatten eene naauwkeurige opgave der prijzen, voluit geschreven, waarvoor men de levering van ieder der op het Bestek voorkomende artikelen wil aannemen, alsmede het totaal bedrag van het geheele Bestek; terwijl die voorts zullen moeten bevatten eene duidelijke vermelding van de namen der inschrijvers en die der borgen en hunne woonplaatsen, en op het adres worden aangewezen de benaming en het nummer van het Bestek waarop de inschrijving geschiedt.

Inschrijvingsbiljetten welke op ongezegeld papier zijn geschreven zullen niet in aanmerking worden genomen; noch ook die waarin doorhalingen, veranderingen of bij-conditien zijn gemaakt geworden.

De Voorwaarden waarop deze Aanbesteding zal geschieden liggen ter lezing aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, bij de Directien der Marine te Amsterdam, te Willemsoord en te Vlissingen, ten Burele van de Commissarissen des Konings in de provincien Noordbrabant, Gelderland en Overijssel, alsmede ter Secretarie van de Gemeentebesturen te Rotterdam en te Dordrecht.

Wordende de gegadigden ten slotte opmerkzaam gemaakt dat in de bepalingen nopens de keuring van sommige houtsoorten belangrijke wijzigingen zijn gemaakt geworden.

Gravenhage, den 24sten November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

MINISTERIE VAN OORLOG.

* * De Minister van Oorlog, goedgevonden hebbende om, op Maandag den 28sten dezer, door de respectieve Garnizoens-Kommandanten te Assen, Geertruidenberg, Hellevootsluis, Neuzen en Willemstad, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, op nieuw de Leverantie van het Muhitie-Brood, gedurende het jaar 1860, in die plaatsen benodigd, te doen Aanbesteden,

Brengt zulks ter kennis van de belanghebbenden, en noodigt mitsdien allen die daarin gading mogten hebben om naar opgemaakte Leverantie in te schrijven, hen tevens verwittigende, dat gezegde Aanbesteding zal geschieden op dezelfde voorwaarden als waarop die van den 26sten October jl. heeft plaats gehad; zulkende een exemplaar van de bedoelde Voorwaarden van den 15den dezer in de Bureaux van genoemde Militaire Autoriteiten ter lezing liggen.

Gravenhage, den 9den November 1859.

DE CASEMBROOT.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

BEKENDMAKING.

Door Jan Willem Stouts, bouwkundige, wonende te Bunnik, is aan Z. M. den Koning verzocht, om achter zijnen geslachtsnaam Stouts te mogen voegen den geslachtsnaam Sloot, en zich mitsdien te noemen en te schrijven Jan Willem Stouts Sloot.

* * Bij eene verklaring, afgelegd voor den Kantonregter van het 4de Kanton in het 1ste Arrondissement der provincie Zeeland, den 17den November 1859, blijkens Acte van dien dag, geregistreerd, is door Pieter van Overbeeke, Koopman, te Breskens, aan zijnen minderjarigen Zoon Jannis van Overbeeke, oud achttien jaar, Handligting verleend en aan dezen de bevoegdheid toegekend tot het doen van de geheele ont-

vangst, de uitgave van en het beschikken over zijne inkomsten, het sluiten van verbindingen en het drijven van nering en handel.

In kennis van mij Griffier,
M. THERRI.

* * Bij behoorlijk geregistreerd Voornis der Arrondissements-regthank te Amsterdam (Eerste Kamer), van den zestienden November 1800 negen en vijftig, is *Alberta Vaenendaal*, meerderjarig, ongehuwd en zonder beroep, wonende te Amsterdam, doch verpleegd wordende in het gesticht Meerenberg te Bloemendaal, ter sake van krankzinnigheid, gesteld onder Curatele.

Amsterdam, den 28sten November 1859.

W. SNOEK, Procureur.

* * De Schuldeischers in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van wijlen den Heer Mr. *Egbert van Herde*, in leven Advocaat en Notaris, gewoond hebbende en overleden te Groningen, worden opgeroepen om op Donderdag den 1sten December 1859, des voormiddags ten 11 ure, te verschijnen ten Huize van Mevrouw de Wed. J. H. *Eekhoff*, aan de Grootte Markt te Groningen, ten einde alsdan te ontvangen Rekening en Verantwoording van het door de Erfgenamen gevoerd beheer, en daarna, indien er geen verzet plaats heeft, voldoening hunner Schuldvorderingen, voor zooverre het bedrag der Nalatenschap toereikende zal zijn.

Namens de benef. Erfgenamen,
Mr. R. IJ. MULLER, Notaris.

* * De nog onbekende Schuldeischers in de onbeheerde Nalatenschap van wijlen *Henriette Blancken*, Weduwe van den Heer *Simon van Oerpoorde*, worden verzocht vóór den 1sten December den titel en het bedrag hunner Schuldvorderingen in te zenden aan den Curator Jhr. Mr. P. van Meeuwen, te 's Hertogenbosch. Aan hen zoo als aan de bekende Schuldeischers wordt aangezegd, dat de Rekening en Verantwoording in dien Boedel ter inzage zal liggen ten Kantore van voormelden Curator, te 's Bosch, Kerkstraat, van den 1sten tot den 6den December, waarna tot de betaling der Schulden zal overgegaan worden.

De Curator voornoemd,
P. VAN MEEUWEN.

* * De Notaris van Buren, te Goedereede, zal op Donderdag den 1sten December 1859, des namiddags ten 2 ure, te Ouddorp, bij den Oudlandschen Zeedijk, à contant verkoopen:
10 Spoorijzers, 4 Ankers, 1 Boei, Kettingen, Rondhout, staand en loopend Want en eenig Zeildoek.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERICHTEN.

Donnerdag 24 November 1859.

Amsterdam.

pCt.		pCt.	
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	62 3/4	—
Dito dito	3	75 1/16	75 1/8
Dito dito	4	97 1/4	—
Syndicaat	3 1/2	—	—
Handel-maatsch.	4 1/2	126	—
BELGIE. Bij Roth.	—	—	—
schild.	2 1/2	—	—
RUSL. Bij Hope en	—	—	—
Co. 1798 en 1816	5	104 1/8	—
Dito 1828-1829	5	102 1/8	—
Dito 1840	4	80 1/2	—
Stieglitz	4	80 3/8	—
Dito 1854	5	90	90 1/4
Dito 1855	5	99 3/8	99 1/16
Engelsche	4 1/2	—	—
SPANJE. Nieuwe	—	—	—
3% thaus.	2 1/4	32 1/2	—
Amortisable	—	—	—
Binnenlandsche	3	—	—
Binnenlandsche	3	42 3/16	42 1/16
Portug. Te Lond.	3	43 3/8	—
OOSTERL. Metall.	—	—	—
1816-1852	5	53 1/16	54 1/8
Dito Zilver Natien	5	57 1/16	58
Dito Zilver 1849	—	—	—
1854	5	73 1/4	73 1/8
Dito 1847-1852	2 1/2	28 1/2	28 1/4
MEXICO. Aand. 3	—	—	—
GRANADA id.	2 1/4	—	—
VENEZUELA id.	—	—	—
Uitgestelde	—	—	—

Londen.

Consols.	3	pCt. 96 1/2
Mexico	—	—
Spanje	3	—
Dito	1 3/4	—
Venezuela	—	—
Uitgestelde	—	—
Granada	—	—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt. 70.15
Fr. Créd. Mob.	—	777
Binnenl. Spanje	3	—
Spanje	1 3/4	—
Russische Spoorwegen	—	—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt. —
Nat. Metalliek	5	—
Binnenl. Spanje	3	—
Spanje	1 3/4	—
Credit Prov.	—	—

Wenen.

Metalliek	5	pCt. 72.00
idem Nationaal	—	78.70
Wissel Londen	—	204.75

Van Antwerpen is geene notering ontvangen.

PRIJS-COURANT,

opgemaakt en uitgegeven den 21sten November 1859,

op last van Zijne Excellentie den Heer Minister van Finantien, door de beëdigde Makelaars G. A. van der Voort, A. Craandijk, P. J. A. Sundorf, T. J. B. Westerwoudt, P. E. H. Praetorius, J. H. Roelofs, D. Reul Koopman, G. van der Weyden Jr. en L. H. Weetjen, ter veldpennig aan het bepaalde bij art. 28, lit. D, der wet van den 18den Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 36), tot regeling der waarde van de zaken onder n°. 1 van art. 1 dier wet omschreven, behoorende tot nalatenschappen waarvan het regt van successie en van overgang verschuldigd is.

NB. Van de Effecten, achter welke in de kolom van den interest niets ingevuld is, wordt op de memorie van aangeving geen interest gebracht, aangezien de te goed zijnde dividenden onder de getaxeerde waarde begrepen zijn, uitgezonderd de actien der *Nederlandsche Bank* en de aandelen in de *Nederlandsche Handelsmaatschappij*, waarbij, ofschoon onbepaalde dividenden gevende, in den handel *eene rente* berekend wordt.

VERSCHILLENDE SOORTEN	DER	WAARDE.	VERSCHILLENDE SOORTEN	DER	WAARDE.	VERSCHILLENDE SOORTEN	DER	WAARDE.	VERSCHILLENDE SOORTEN	DER	WAARDE.
DER	EFFECTEN.	DER	EFFECTEN.	DER	EFFECTEN.	DER	EFFECTEN.	DER	EFFECTEN.	DER	EFFECTEN.
BINNENLANDSCHE EFFECTEN.			1) Certificaten van dito, diverse admin.-kant. te Amsterdam	6	62 3/4 pCt.	4) Obligatien Negotiatie 1838	3	71 pCt.	8) Oblig. van de Bank te Philadelphia, bij Rothschild	78	pCt.
Inscr. en Cert. Werk. Schuld.	2 1/2	62 3/4 pCt.	1) (De roebel te rek. op 1 gld.)	6	110	4) Dito, 1836	4	89	Aand. v. A. m. fonds bij Hope	—	—
Dito en dito	3	74 3/4	2) Inschrijv. en certific. in zilver	6	85	4) (De franc te rek. op 47 1/4 cts.)	2 1/2	51 3/4	en C. l. A.	—	—
Dito en dito	4	96 1/2	2) D° en cert. d° 3de en 4de serie A°. 1831 en 1833	5	85	5) Inschrijving en certificaten	4 1/2	90	idem. idem. bij Hope en	—	—
Oblig. ten laste der O. I. bezitt.	4	95 3/4	2) Certific. van dito, administ. Hamburg A°. 1820	5	89 3/4	5) Obligatien	—	—	Co. l. B.	—	—
Schuldbek. Amort.-Synd.	3 1/2	94	2) D° van d°, adm. Amsterdam	5	88 3/4	5) (De franc te rek. op 50 cts.)	—	—	9) Vereenigde Staten Cert. bij Hope en C°. losbaar na 1867	6	103 pCt.
STAD AMSTERDAM.			2) Obligatien van d°, te Londen	5	99	PRUISSEN.			9) Pennsylvania Certific. bijd. losbaar na 1882	5	89
Schuldbekentenissen 1829	5	106 1/2	8) Dito	4 1/2	95	Oblig. Neg. 1850, 1851, 1854 en 1856	4 1/2	96	9) Obligatien Illinois Contract Spoorweg-maatschappij	7	78 1/4
Loosrenten 1845	4	100	2) Inschrijv. en certific. van dito bij Hope en C°. c. s.	4	80 3/4	(De Thaler te rek. op f 1.80)	—	—	9) (De dollar te rek. op f 2.50)	—	—
STAD MIDDELBURG.			2) Dito bij Stieglitz en C°	4	80 1/2	Oblig. Neg. 1859. (de Thaler à f 1.80)	5	101 1/2	MEXICO.		
Obligatien, genegot. à 3 pCt.	1/2	9	2) A°. 1854	5	90	Aandelen A°. 1854 à Th. 100 intr. à 3 1/2 p. losb. met premie.	—	—	8) Oblig. genegot. te Londen, geconverteerd, A°. 1851	3	204 1/2
PARTICULIERE BINNENLANDSCHE NEGOTIATIE.			2) Dito 6e serie idem A°. 1855	5	99 3/4	Aand. in de Pruis. Bank. (de Thaler à f 1.80)	4 1/2	131 pCt.	BRASILIË.		
Actien in de Nederl. Bank (rente 4 pCt. sedert 1°. April 1858)	—	165	Volgef. Aand. gr. Russ. maatsch. der spoorw. à 125 ZR. of f 236	—	f 219.50	SPANJE.			8) Oblig. genegot. te Londen, bij Rothschild 1824, Lst. 100	5	99 1/2
Aand. in de Ned. Hand-maatsch. (rente 4 1/2 pCt. sedert 1°. Julij)	—	125 1/2	2) Russ. Spoorw. oblig. 1858	4 1/2	84 1/2 pCt.	6) Oblig. A°. 1841 te Londen	3	43 1/2	8) Idem, L. st. 200	5	90
Dito Amsterd. Entrepôtdok	4 1/2	101	POLEN.			6) (De 85 Lst. te rek. op 1000 N.G.)	3	42 1/4	8) Dito dito bij J. L. Goldmid	3	90 1/2
Aand. Holl.-Ijzeren-spoorwegm.	—	77	2) Schatkist-Oblig. Neg. 1841	4	77 3/4	7) Oblig. Binnenl. Schuld	—	—	8) Dito dito bij Samtelen Philips	—	—
Leening, dito A°. 1844 en 1847	4 1/2	100	Aand. Neg. 1835 Fl. 500	—	f 157.50	7) Dito Binnenl. uitgest. dito 3 pCt. thaus	2 1/4	32 1/2	8) Dito dito bij Samtelen Philips	—	—
Obligatien Rhijs-spoorweg A°. 1838	4 1/2	101 1/2	2) (De roebel te rek. op 2 gld.)	—	—	7) Dito Amortisable 2de kl.	—	—	8) D° d° bij Rothschild, 1852 en 1858	4 1/2	91 1/2
v. d. Broeke en Momma	—	372	OOSTERLIEK.			7) (De piast. te rek. op f 2.50 N.C.)	—	—	EQUADOR.		
Spengler en de Waal	—	178	Obligatien op de Weener Bank, genegot. bij Goll en Comp.	5	62 1/2 pCt.	8) Oblig. A°. 1853 L. st. 100	3	43 1/4	8) Obligatien 1855	—	—
Ten Sande en Jarman	—	218	Dito, bij idem	4 1/2	52 1/2	8) Dito A°. 1856 en 1857 Lst. 100 en 1859	3	41 3/4	VENEZUELA.		
Cresse en Hekman	—	240	Dito, bij idem	4	61	8) Dito uitgestelde schuld (1868 3 per cent)	—	—	8) Obligatien 3 pCt., thaus	—	—
Bankhorst en Ravesteyn	—	150	Dito, bij idem	4	49	8) Dito, Binnenl. Schuld (De 1000 M. Reis te rek. f 2700.)	3	36 1/2	8) Dito 1 1/2 pCt., thaus	—	—
J. Zuyderhoff en T. Zuyderhoff Jr.	—	140	3) Dito, supplem. letter G. en O. Certific. van Originale Weener Stads-Bankoblig. bij Goll en C°	2 1/2	42	PAUSELIEKE STAAT.			NIEUW-GRENADA.		
A. C. Bouman	—	192	3) Obligatien, Weener Metalliek	5	53 1/2	5) Obligatien genegot. te Parijs	5	79	8) Obligatien 6 pCt., thaus	3 1/2	14 1/2
J. H. Lagt en H. Salm	—	138	3) Dito	4 1/2	47 1/2	Certificaten bij J. van Beeck Vollenhoven, c. s.	—	—	8) Uitgestelde Schuld	—	—
A. van Bosc.	—	152	3) Dito	3	32	(De scudi te rekenen op f 2.50)	—	—	PERU.		
Dito Societ. van Levensverzek. bij P. Langerhuizen, A°. 1807	4	228	3) Dito	2 1/2	28 7/8	SARDINIE.			8) Oblig. gen. te Londen	4 1/2	107
BUITENLANDSCHE EFFECTEN.			3) Dito	1	14 1/2	8) Obligatien te Londen, 1851	5	82	(Het L. st. te rek. op f 12.)	—	—
ENGLAND.			3) Dito rente betaal. te Amsterdam in zilver 1849, 1851, 1854	5	73 1/4	MAPEL.			WISSELKOURSEN		
Het divid. vervalt.	—	—	3) Dito Nat. bet. Weenen spec.	5	57 1/2	Cert. van 5 pCt. gecens. schuld, bij Lamaison en Bouwer	5	97	TER BEURSE VAN AMSTERDAM.		
Dito Bank	—	—	3) (De Weener laterch. op f 1.25 N.C.)	—	—	(De lire te rek. tegen 50 cts.)	—	—	Parijs	—	—
Gred. 3 pCt. annuit. Apr. en Oct.	—	94	Aand. Oosteur. Nationale Bank te Weenen	3	f 837.00	DENEMARKEN.			Hamburg	—	—
Gecon. 3 pCt. dito Jan. en Julij	—	95 1/4	D° neg. 25 mill. groot W. fl. 500	—	1100.00	Obligatien	4	89 1/2	Weenen	—	—
(Het L. st. te rek. à f 11.62 1/2)	—	—	D° d°, W. fl. 250	—	274.00	Dito	3 1/2	77	Lissabon	—	—
RUSLAND.			D° d°, A°. 1854 W. fl. 250, 4 pCt.	—	266.00	8) Dito genegotieerd te Londen	3	81	Napels	—	—
Obligatien bij Hope en Comp.	—	—	Fransch-Oost. Spoorw. oblig. bij Hope en C°	—	122.00	8) Dito dito 1850	5	98 1/2	Londen	—	—
1) neg. 1798 en 1816	5	104 1/4	FRANKRIJKE.			AMERIKA.			St. Petersburg	—	—
Dito bij dito, 1828 en 1829	5	102	5) Inschrijving en certificaten	4 1/2	87 pCt.	8) Oblig. van de Citizens-bank in Louisiana A°. 1836 en 1837	5	101	Madrid	—	—
Inschrijv. Grootb. in assign.	6	62 1/4	5) Dito en dito	3	63				Amsterdam, dato als boven	—	—
			Cert. v. actien Franche Bank	—	f 1300.00						

a) Onder den koopprijs begrepen 11 achterstallige coupons. b) Idem 12 coupons.